

Els Cats: 'De benen nemen.' Leven met een beenprothese. Uitgeverij Kosmos 1999. ISBN 9021587963

Soort Boek: Korte getuigenissen, verzameling van egodocumenten over leven met een beenprothese in het eerste deel van het boek. In het tweede deel vanaf pag. 89 geven diverse behandelaars toelichting op hun aandeel in de zorg. Tenslotte is een lijst nuttige adressen (revalidatiecentra, orthopedische instrumentenmakers en industrie en van de stichting SLWB en de stichting 'De benen nemen').

Over de schrijfster: Els Cats (1948) kreeg als meisje van 13 op de fiets een verkeersongeluk met een bus. Als gevolg daarvan moest haar linker onderbeen geamputeerd worden. Zij onderging (tot 1999) 28 operaties en is coördinator van het lotgenotencontact van mensen met een beenamputatie. De opbrengst van het boek gaat naar de stichting 'De benen nemen', die financiële steun biedt aan beengeamputeerde kinderen in derde wereldlanden.

Korte samenvatting: In dit boek vertellen diverse mensen over de oorzaak van hun amputatie, het leven met een amputatie (al dan niet last hebben van stomp, fantoompijn, soorten hulpmiddelen, zoeken naar de juiste behandelingen en invullingen van hun levens, die zeer verschillend zijn. Daarna komt een aantal deskundigen en hulpverleners toelichting geven: een revalidatiearts, een psycholoog, een eurochirurg, een adviserend geneeskundige, instrumentenmaker, ergotherapeut, fysiotherapeuten en maatschappelijk werker vertellen over soorten amputaties, hulpmiddelen, verwerking etc. Ook staan er tips in het boekje ten aanzien van kleding en andere zaken en een lijst met nuttige adressen. Bij ieder verhaal is een klein pasfotootje geplaatst van de schrijver.

Wat viel op: Dat alle verhalen iets positiefs hebben. Dat het een overzichtsboek is waarbij de verhalen lezen alsof er een lijstje is gegeven van aandachtspunten die in het verhaal terug moeten komen. Voordeel van meerdere verhalen is dat er verschillende soorten amputaties beschreven worden. Nadeel is dat er niet al te diep op ingegaan kan worden. Daarvoor moet je een egodocument van een persoon lezen denk ik.

Citaten: pag. 37: 'het zal zeker beter worden, ik word ook steeds sterker. Van mezelf heb ik een positieve instelling en ik werk hard aan mijn toekomst.'
Pag. 40-41: 'Ik was zogenaamd 'gek' en werd naar een psychiater gestuurd. Er bleek overleg te zijn geweest tussen de orthopeed en de chirurg. De conclusie was dat ik een zeer problematische jeugd had gehad. Dat was volgens hun de reden dat mijn been niet genas. Het was beter om 'met been' naar een psychiatrische afdeling in het ziekenhuis te gaan, dan zonder been gezond verder te leven... ..Ik ging weer in het gips. De dokter zei: 'het ligt aan het gips' en de gipsmeester zei: 'het ligt aan het been'. Ondertussen werd ook mijn teen zwart.'